

ge investeringer i at udvide to eksisterende a-kraft-værker med to reaktorer, og ca. 80 pct. af byggeriet er afsluttet. Det vil derfor være overraskende, hvis Ukraine ikke skulle ønske at bygge dem færdige.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at orientere Folketinget om, at Ukraine i EBRD i den tid, jeg har haft med sagen at gøre, hele tiden har fastholdt, at de ønskede et lån til at bygge K2 og R4 færdige. Det må regeringen lægge til grund for udformningen af den danske politik.

Det internationale samfunds muligheder for at øve indflydelse på sikkerhedsniveauet på a-kraft-værker i østlandene er klart større, hvis det internationale samfund medvirker til at finansiere reaktorerne.

Hvis ikke det internationale samfund vil medvirke, kan Ukraine finde andre finansieringskilder. På det nylig vedtagne russiske statsbudget er der afsat betydelige midler til i givet fald at finansiere russisk medvirken til ukrainsk a-kraft. Det vil klart medføre et ringere sikkerhedsniveau og manglende vestlig indsigt i værkernes bygning og drift. Desuden kan man risikere, at Ukraine fortsætter driften af Tjernobylværket, hvis ikke det internationale samfund står ved G7-aftalen.

EBRD har behandlet sagen om K2 og R4 som andre projekter. Der er udarbejdet en række analyser, som skal afklare, hvorvidt K2 og R4 kan finansieres på et bankmæssigt grundlag, som bankens statutter kræver. Den slags beregninger er usikre, bl.a. som følge af usikkerhed om den fremtidige olieprisudvikling.

Netop på grund af en stor usikkerhed har EBRD gjort et særlig stort arbejde for at indhente så meget information som muligt. Endvidere har krisen i Rusland og Ukraine i 1998 også ændret vilkårene for at finansiere projekter i Ukraine, da de samfundsøkonomiske rammebetingelser er forringede. Det indebærer imidlertid også, at Ukraine har større behov for støtte fra det internationale samfund.

Der er ikke noget mystisk i denne procedure. Disse forhold gælder mange projekter i EBRD. Alle former for investeringer er højst risikable i et område som Ukraine. En investering i en metætærskerfabrik er også særdeles risikabel i Ukraine. Derfor er en vigtig del af bankens opgave at medvirke til, at projekterne formes og eventuelt omformes, så de kan hænge sammen.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke er taget en beslutning i EBRD endnu. EBRD's bestyrelse

har endnu ikke modtaget et konkret forslag til at finansiere færdiggørelsen af K2- og R4-reaktorerne, og lad mig gøre det helt klart, at regeringens støtte til, at EBRD medvirker til at finansiere K2 og R4, forudsætter, at beslutningsgrundlaget efter vores vurdering viser, at betingelserne for EBRD's finansiering kan anses for opfyldt.

Det skal således godtgøres, at der i lyset af Ukraines energipolitik er et behov for to nye reaktorer, at projektet opfylder EBRD's kriterier, samt at der er den nødvendige sikkerhedsmæssige standard. I så fald vil vi arbejde for en løsning på Tjernobylproblemet, som nyder bred opbakning i det internationale samfund.

Der er en række usikre a-kraft-værker i østlandene, hvor sikkerheden ikke kan opgraderes til vestlig standard. Det er regeringens holdning, at det har højeste prioritet at lukke disse værker. Samtidig tilskynder vi landene til at gøre sig mere uafhængige af a-kraft ved at begrænse forbruget af energi gennem energibesparelser, mere effektiv produktion og transmission af energi samt substitution af a-kraft med andre energikilder.

Vi arbejder for at gennemføre bilaterale projekter med østlandene, der begrænser energiforbruget generelt og udvikler alternative energikilder, og arbejder også aktivt for, at EU og EBRD virker i samme retning.

Regeringen er ligesom et flertal i Folketinget ikke tilhænger af a-kraft. Vi må imidlertid indse, at andre lande kan have en anden holdning end den danske. Her er afvikling af a-kraft ikke en realistisk mulighed på kort sigt. Udgangspunktet for dansk politik må nødvendigvis være, at andre lande har suveræniteten over deres energiforsyning, også selv om de ønsker at basere sig på a-kraft.

Ved at være med til forbedre sikkerheden for såvel eksisterende som nye værker under opførelse begrænser vi truslen. Her er det nødvendigt fra sag til sag at vurdere, hvordan vi bedst fremmer vores overordnede politik. Hvis en fastholden af vor ideelle krav i realiteten indebærer, at vi selv og andre udsættes for øget risiko for en atomkatastrofe, må vi være parate til at acceptere den bedste løsning i det lys.

Den danske regerings holdning er i tråd med at medvirke til, at Tjernobyl lukkes. Hvis vi med vestlig teknologi og vestlige midler og de nævnte forudsætninger kan skabe en højere sikkerhed for de to reaktorer K2 og R4 i